

KŁOSIANY (5) *ai*

-ó- *KochSob* (2), -o- (1) *Mącz*; a *jasne*.

sg m N kłósiany (2). ◊ *A* kłósiany (1). ◊ *L* kłósianym (2).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde X VII w.*

Przymiotnik od „kłos”; zrobiony z kłosów; spiceus Mącz, Calep, Cn (5) : Spiceus, Kłosiány Mącz 408a; Calep 998a.

Wyrażenie: »wieniec kłosiany« (1): Gołpodarzu nález wybrány/ Ty maż mieć wieniec kłosiány KochSob 63.

W przeni (2) :

Wyrażenie: »kłosiany wieniec« (2): Tobie kwóli w kłosiány wienću Látó chodzi. KochSob 72 [idem] ArtKanc P14v.

MM